

Τα μαθηματικά στο σύγχρονο σχολείο: Μια πολυδύναμη διδακτική προσέγγιση των Μαθηματικών στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου

Μαργαρίτα Μανσόλα (Dip.Ed., M.A. London Institute)

Γραφείο Εκπαιδευτικής Έρευνας και Ανάπτυξης Εκπαιδευτηρίων ΓΕΙΤΟΝΑ Βάρης
Αττικής

e-mail: mman@geitonas-school.gr

«Μια μουσική παρτιτούρα αναπαριστά κάποιο μουσικό θέμα , αλλά η σημειογραφία και η μελωδία δεν είναι το ίδιο πράγμα. Τη μουσική τη νιώθουμε, όταν οι νότες τραγουδηθούν ή εκτελεστούν από κάποιο μουσικό όργανο. Μέσα από αυτή τη διαδικασία η μουσική ζωντανεύει. Υπάρχει. Όχι πάνω στο χαρτί αλλά μέσα στο μυαλό μας.» (Keith Devlin,2000)

Ο Keith Devlin, γνωστός μαθηματικός, λέει πως τα Μαθηματικά είναι σαν τα γυαλιά που, φορώντας τα, μπορείς να αποκρυπτογραφήσεις τον κόσμο γύρω σου. «Είναι», συνεχίζει ο ίδιος, «εξίσου ακατανόητα για κάποιον που δεν τα συμπαθεί, όσο οι νότες της μουσικής για κάποιον που δε γνωρίζει σημειογραφία. Όμως, όσοι γνωρίζουν, ακούνε μουσική μέσα από τα μικρά, μαύρα, ακαταλαβίστικα σημαδάκια του πενταγράμμου». (Devlin, 2000).

Μπορεί κανείς να αγαπήσει κάτι που δεν καταλαβαίνει; Μόνο αν τον γοητεύσει.

Μέσα σε ένα περιβάλλον που καθορίζεται κυρίως από απαιτήσεις (δικές μας , του αναλυτικού προγράμματος ή άλλων) σπάνια δίνουμε στα παιδιά τη δυνατότητα να απολαύσουν αυτό που δικαιωματικά τους ανήκει: Τη χαρά της μάθησης, τη γοητεία του καινούργιου, την ομορφιά του απλού, αλλά και της πολυπλοκότητας.

Τα Μαθηματικά ανήκουν στα γνωστικά αντικείμενα που δεν αντιμετωπίζονται με ενδιαφέρον από πολλούς. Το συναίσθημα που δείχνουν τα παιδιά -αλλά και πολλοί ενήλικες- για τα Μαθηματικά, είναι συχνά η αδιαφορία. Για κάποια αποτελούν ίσως και... εφιάλτη, ειδικά όσο αυξάνεται η δυσκολία τους σε σχέση με το χρόνο. Μια άλλη διαπίστωση, ίσως πιο ανησυχητική, είναι ότι τα παιδιά δεν κατανοούν τη χρησιμότητα των Μαθηματικών, δε βλέπουν τη σχέση που έχουν με την καθημερινή ζωή. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που δίνει έμφαση στη μηχανιστική εκτέλεση πράξεων και όχι στην καλλιέργεια της μαθηματικής σκέψης, ένα περιβάλλον «αυτοματισμού», που δεν προκαλεί καταστάσεις επίλυσης προβλημάτων κι ένα συνήθως ανταγωνιστικό περιβάλλον επικράτησης του «καλύτερου βαθμού» συνθέτουν το αδιόρατο πολλές φορές δίχτυ, στο οποίο μπορεί κανείς να μπλεχτεί πολύ εύκολα.

Σε ένα σύγχρονο σχολείο, τα Μαθηματικά θέλουμε να είναι διαφορετικά. Θέλουμε να είναι γοητευτικά, μυστηριώδη, διαισθητικά , απλά. Θέλουμε τα παιδιά να χαρούν μαζί με τις δασκάλες τους, παίζοντας τους Ίνκας, τους πρωτόγονους, τους αρχαίους για να νιώσουν την αναγκαιότητα των αριθμών στη ζωή μας. Θέλουμε να μάθουν πως υπάρχουν και προβλήματα χωρίς αριθμούς. Θέλουμε να βρουν πολλές αναπαραστάσεις για να μπορούν να συμβολίζουν. Θέλουμε να μάθουν και να αισθανθούν.

Επειδή εμείς πιστεύουμε πως η μάθηση είναι και αίσθηση.

Κι επειδή για μας, όλα τα παιδιά πρέπει να ακούνε μουσική...

Στο πρόγραμμα προσέφεραν την πολύτιμη συνεργασία τους αλλά κυρίως την ψυχή τους και το κέφι τους οι εκπαιδευτικοί των Α΄ και Β΄ τάξεων του Δημοτικού σχολείου των Εκπαιδευτηρίων ΓΕΙΤΟΝΑ Γκιόλμα Μάγδα, Ζαχαράκη Αγγελική, Καλαμπόκη Μαρία, Μαργώνη Βάσω, Μήλα Νίκη, Μπένου Χριστίνα, Παπαθανασίου Μαρία, Πλιάκα Ελένη, Πουρνάρα Βίκυ, Ρεκούμη Κατερίνα, Ταταράκη Κατερίνα, Χριστοδούλου Δώρα.